

La DUI, el darrer pas

written by Fredi Bentanachs | 19 de maig de 2016

Les presses no són bones per construir res, i això vol dir que sovint per tenir èxit cal anar pas a pas. Catalunya ha sortit de l'autonomisme cap a l'independentisme de la mà d'un espoli fiscal constant i un menyspreu flagrant de l'Estat a tota la cultura catalana.

La creença que mai no aconseguiríem res d'Espanya ha anat fent forat en les nostres consciències d'ençà de la darrera dècada. Durant el primer tripartit es va elaborar una reforma de l'Estatut en què va participar-hi la majoria de partits catalans; fou aprovat per la majoria del Parlament de Catalunya i refrendat en referèndum vinculant per la majoria del poble català, però l'agressivitat de l'Estat espanyol va tornar a sortir. «Catalanofòbia». Retallat aquell estatut pel Tribunal Constitucional, cop de porta al pacte fiscal i al federalisme; i a tot allò que fes olor a més llibertat per Catalunya.

Veient dia a dia frustrades llurs reivindicacions, el transvasament de catalans federalistes autonomistes, que apostaven per refer ponts, ha anat engruixint les files dels independentistes com mai. Les brutals manifestacions dels darrers anys així ho demostren, fins aconseguir el 27S passat una àmplia majoria netament independentista al Parlament català.

El crit de llibertat per Catalunya ha sonat arreu del món. Molts ens internacionals simpatitzen amb la nostra independència. La celebració d'un referèndum d'autodeterminació per la Nació catalana només són aturades mitjançant posicions antidemocràtiques i netament xenòfobes contra el poble català. L'insult a qualsevol personatge públic que ni tan sols simpatitzi amb l'independentisme, sinó que només gosi expressar-se en català, ja han superat el

ridícul internacional.

Anem en la bona direcció, i tot i ser conscient que ho tenim a tocar com mai, cal assumir que un mal pas ens pot fer retrocedir. Tots sabem que això acabarà amb una Declaració Unilateral d'Independència (DUI). Car Espanya no consentirà res i seguirà estrenyent, prohibint i processant a tothom.

És per això que ara s'imposa l'astúcia i anar fent la viu viu i seguir amb l'avenç amb les estructures d'estat, tant per fer el nou Estat, com per preparar la comunitat internacional pel reconeixement de la Catalunya independent. I això no ho podem fer malament.

Proclamar una DUI sense tenir el control absolut del territori i llurs institucions és caminar cap un fracàs. És més important tenir les estructures d'estat llestes i el control del territori que tenir el 50%/52%/48% de percentatge de suport a la independència. Car això és jugar a falsos miratges per marejar la perdiu i retardar el fet. La DUI la proclama al Parlament a proposta del govern i acceptat per la majoria absoluta en escons. I punt! Ara ja tenim la majoria només ens cal esperar la relliscada dels espanyols amb algun estirabot que justifiqui front el món la proclamació unilateral o bé complir al mandat dels setze mesos que manquen per fer la desconexió i inevitablement proclamar la república.

Siguem conscients del moment, econòmicament esperançador, amb un augment espectacular d'inversions internacionals. Catalunya és viable i cau bé als inversors. L'estabilitat política malgrat la proesa que estem fent el poble català és impressionant a ulls del món. Si portem 300 anys esperant el nostre moment no ho espatllem amb presses absurdes i malfiances que alimenten els sectors més botiflers. Això no vol dir en cap moment adormir-nos, però tampoc vol dir córrer massa.

Ara sí, ho tenim a tocar!

Donec perfaciam.